

RialtoDOT_Antique.otf

Rialto D OT Antique

AAÄBCĎDĎEĚĚFGHIĪJKĹĹMŇŇOOŌŌPQRĹĹSŤTŤUŮŮVWXŸŹŽ

aaäbcċďđēēēfghiiĵklĹĹmňňoóŏŏpqrřřššťťtŭŭvwxxyžž

0123456789

...;?!,"-

V Cézarei žil ist ý muž menom Kornélius, št ot ník kohort y, zvanej It alská. Bol nábožný a bohobojný s celým svojim domom. Dával veľa almužen ľudu a ust avične sa modlil k Bohu. Raz okolo t ret ej hodiny popoludní videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslovuje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadel a preľaknut ý povedal: „Čo je, Pane?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlit by a t voje almužny vyst ůpili pred Božiu t vár a on sí na ne spomenul. A t eraz pošli mužov do Joppe a zavolaj sí Šimona s prímením Pet er; býva u ist ého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odišiel, zavolať si dvoch sluhov a nábožného vojaka z t ých, čo mu boli podriadení, všet ko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na cest e a blížili sa k mest u, Pet er vyšiel okolo poludnia na št rechu modlit sa. Keď vyhladol, chcel jesť. Kým mu pripravovali, padol do výt rzenia. Videl ot vorené nebo a zost upovať akúsi nádobu, ako veľké prest ieradlo, spŕšť ané za št gri rohy na zem. Boli v nej všet ky druhý št vomožcov, zemeplazov a nebeské vt áct vo. I zaznel mu hlas: „Pet er, vyst aň, zabíjaj a jedz!“ Ale Pet er povedal: „Nijakým činom, Pane, veď som nikdy nejedol nič poškvnené a nečist é.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh očist il, t y nenazývaj poškvneným.“ Tot o sa opakovalo t ri razy a hneď bola nádoba vzat á do neba. Kým bol Pet er v rozpakoch, čo t o bol za ůkaz, kt orý videl, zast ali pri bráne muži, kt orých poslal Kornélius, a dopyt ovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pýt ali sa, či t am býva Šimon s prímením Pet er: Ako Pet er premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Hľadajú t a t raja muži. Vst aň t eda, zíd dolu a bez váhania choď s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Pet er zišiel k mužom a povedal: „Ja som t en, kt orého hľadáte. Kvôli čomu st e prišli?“ Oni povedali: „Št ot ník Kornélius, spravodlivý a bohobojný muž, kt orému celý židovský národ vydáva svedect vo, dost al pokyn od svät ého anjela aby sí t a pozval do domu a vypočul t voje slová.“ Zavolať ich t eda dnu a pohost il. Na druhý deň vyst al a šiel s nimi a niekt ori brat ia z Joppe ho sprevádzali. V ďalší deň prišiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Pet er prichádzal, Kornélius mu vyšiel v ůst ret y, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Pet er ho zdvihol a povedal mu: „Vst aň, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vošiel dnu a našiel t am mnoho zhromaždených. I povedal im: „Vy viet e, že Žid sa nesmie spolčiť ani st ret nŕť s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškvneným alebo nečist ým človekom. Pret o som prišiel bez váhania, keď st e ma pozvali. A pýt am sa, kvôli čomu st e ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú t o št gri dni práve v t ůt o hodinu, čo som sa o t ret ej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zast al muž v bielom odeve a povedal mi: „Kornélius, t voja modlit ba je vyslyšaná a Boh sí spomenul na t voje almužny. Pošli t eda do Joppe a zavolaj sí Šimona s prímením Pet er; býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hneď som t eda poslal po t eba a t y sí dobre urobil, že sí prišiel. A t eraz sme my všet ci t u pred Božou t várrou, aby sme vypočuli všet ko, čo t i Pán prikázal.“ Vt edy Pet er ot voril ůst a a povedal: „Naozaj poznávam, že Boh nenadrža nikomu, ale v každom národe mu je milý t en, kt o sa ho bojí a koná spravodlivo. Šynom Izraela zoslal slovo a zvest oval pokoj skrze Ježiša Krist a; on je Pánom všet kých: Vy viet e, čo sa počnúc od Galiley po krst e, kt orý hlásal Ján, dialo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazaret a Duchom Svät ým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všet kých posadnut ých diablom, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všet kého, čo urobil v judejskej krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho t ret ieho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil – nie všet kému ľudu, ale svedkom, kt orých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕt vychvst aní jedli a pili. A prikázal nám, aby sme ľudu hlásali a dosvedčovali, že t o jeho Boh ust anovil za sudcu živých i mŕt vych. Jemu vydávajú všet ci proroci svedect vo, že pre jeho meno dosiahne odpust enie hriechov každý, kt o v neho verí.“ Kým Pet er t ot o hovoril, zost ůpil Duch Svät ý na všet kých, čo počúvali slovo. A veriaci z obriezky, čo prišli s Pet rom, žasli, že sa dar Duchu Svät ého vylial aj na pohanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebiť Boha. Vt edy Pet er povedal: „Môže eš e niekt o zabrániť, aby boli vodou pokrst ení t í, čo dost ali Duchu Svät ého t ak ako my?“ A rozkázal ich pokrst iť v mene Ježiša Krist a. Pot om ho prosili, aby u nich niekoľko dní zost al.